

af at være imod, når man nu er imod så meget andet her i Folketingssalen.

Til fru Sonja Albrink: Jeg tror, det er helt nødvendigt, at vi får en nøjere samtale. Det er jo en grundig misforståelse – hvis jeg har noteret rigtigt fra fru Sonja Albrinks tale – at der bliver skabt et politisk organ med dette nye, uafhængige forbrugerpolitiske center. Der er tværtimod tale om, at der oprettes et forbrugerpolitisk informationscenter, og det sker netop med henblik på at lave en uafhængig forbrugerinformation. Det er det, der er hele tankegangen bag forslaget.

Jeg kan da bekræfte til fru Annette Just, at tankegangen er, at vi skal have etableret en selvejende institution, en institution, der skal være selvstændig, en institution, der ikke skal være ledet af ministeriet, en institution, der skal basere sig på uvildig oplysning, men som selvfølgelig i høj grad skal være opmærksom på de ting, der rører sig, de forbrugerpolitiske interesser, og følge med tiden.

Udgangspunktet for forslaget har jo netop været, at Statens Husholdningsråd fra 1930'erne nok har trængt til en vis fornyelse. Institutioner skal jo fornys fra tid til anden, og der skal nye strukturer til. Derfor har jeg foreslået, at vi nu laver Statens Husholdningsråd om til en selvstændig institution, et uafhængigt forbrugerinformationscenter.

Til hr. Bent Hindrup Andersen vil jeg sige, at den rationalisering, der ligger i forslaget, skal jo ikke svække det frivillige forbrugerpolitiske arbejde. At man rationaliserer, er vel ikke ensbetydende med, at Forbrugerrådets indsats bliver svækket. Forbrugerrådets indsats kan naturligvis udføres, som Forbrugerrådets indsats er blevet udført før, men der er selvfølgelig meget at hente, hvis vi kan få en rationalisering ved at sammenlægge nogle af de aktiviteter, der foregår, og som mere eller mindre udfører den samme opgave. Men hele intentionen i forslaget er at tage noget ud af – om jeg så må sige – statens favntag og lægge det ud til de forbrugerpolitiske interesser, så de forbrugerpolitiske interesser selv er med til at definere og virkeliggøre en moderne forbrugerpolitisk indsats, der får flere ressourcer, kommer længere ud og er mere i pagt med tiden.

Jeg var naturligvis glad for den også til tider humoristiske debat, glad for, at der tegner sig et flertal for regeringens forslag. Jeg vil sige til hr. Bent Hindrup Andersen, at jeg tror ikke, man skal være ked af – det plejer oppositionen ikke

at være – at regeringen lægger forslag ned i salen, som vi udtrykker det. Der er en fri og en åben debat i Folketingssalen. Det har der været om både forslag til ændring af markedsføringsloven og forslaget om forbrugerinformationscenteret, og det synes jeg ikke man skal beklage. Tværtimod skal man vel glæde sig over, at vi har en åben debat i dag og kan spore, at der er mere, der samler, end der skiller os. I de tanker, som hr. Bent Hindrup Andersen redegjorde for, synes jeg at spore betydelig mere, der samler, end der skiller os i al fald. Jeg tror faktisk også, hr. Bent Hindrup Andersen hylder det synspunkt, at det er meget godt, at vi har forbrugerinteresserne og ikke staten som den stærke part i forbindelse med definitionen af, hvad der nu er forbrugerpolitisk interessant at informere om.

Til hr. Svend Erik Hovmand skal jeg sige, at denne sammenligning med TASS synes jeg var utrolig morsom. Det, det sådan lige falder mig ind at sammenligne med, når der nævnes TASS, kunne måske være Den Liberale Presse. Den Liberale Presse er vel også en presse, der både prøver at informere læserne uvildigt og samtidigt har en politisk holdning. Den Liberale Presse gør i hvert fald selv meget ud af at fortælle, at denne opgave lykkes.

Det skal også være opgaven for forbrugerinformationscenteret at give uvildig information, men selvfølgelig at gøre det helt klart, hvornår der er tale om uvildig forbrugerpolitisk information, og hvornår der er tale om forbrugerpolitiske synspunkter. Men det ville overhovedet ikke være i pagt med tiden, sådan som jeg aflæser den forbrugerpolitiske debat, at man alene gav uvildig information, alene gav oplysning om vaskepulvers kvalitet, vaskemaskiners strømforbrug osv., og overhovedet ikke beskæftigede sig med de forbrugerpolitiske holdninger, der knytter sig lidt mere til etik, til miljø, til sundhed osv.

Det, forslaget lægger op til, er et forsøg på grundlæggende at ændre den indsats, som vi yder i forbindelse med forbrugerinformation, således at den i overvejende grad bliver i takt med tiden. Og hvem er bedst til at sikre, at en forbrugerinformation bliver i takt med tiden? Det er de forbrugerpolitiske organisationer. Det er min opfattelse, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at vi laver en selvejende institution, hvor man selv kan udvikle institutionens politik over årene.